יוני 2018

מוני יקירנו, Notre Sherie, Moni

It's time to say good-bye...

... וזהו הרגע להודות לך מקרב לב
על הדרך יוצאת דופן ומשמחת במחוצותיה הבפנים-מקרביים
של בית הספר הפיליפיני.
על שהבלת אותנו בנועם ובחיוך בדרכיהם של מלכים, ולצנים
ונגרים - את טירותיהם הקסומות, מגיהם שבו-הלב,
גלחמותיהם נבו-הדם ואת מורותיהם הכמהדסים.
על תאורים ההסטוריים שלוו תפאורה קסומה אל מול אוכלוסיה
מהפנטת-אזיה התיחסת בפרטי-פרטים; אויח על שבי אומה
על שסיפרת אותנו אל תוך מסתרי פסגי ההודן הבודמים
מיקלפור פריהסטוריות, והצגת אותנו בהשקרות השונות
על התנהלות האדם בתוך אושיות הטבע באשר הם.
על שהפשת אותנו על כלי המאות והשלל, המאוחרים בעבמים
מי הם באמת אבותינו הרוחם עליה אנו מתהלכים.
על שמתוך אותם שרו היה הופך לאורך ביתך ביתנו, מורש סגיר
ועד השואה, כדי לסבר אותנו אל אבותינו על פגיותינו על
פנים הגלובוס, עד הגיעכנו הלום.
על סיפורי הירח שלך שהמיקו והקצימו את התחוות שלנו
במוחבי נוגר מנפי בלעל ועל הקמלושה ההיבולוגית
בפרט במתחמי האתרים המנבוחים את ההסטוריה
המרשלת.
על שהיאורך לנו פינות חשוכות וחשפת אותנו לסבותיה
ורגיה המוכמנים של כבית אולכנו - בזהמגות מאשי
הינך הבלתי נודלים שלך; אשרינו.
על שלאורך הדרך המרתקת נוכר היה התיבור שלך לאורך
השנתים המרתקות והנוסלות, ובן שקשה היה לקסם
את המבטא השרל-אנגלוי שלך הקיבה לאוזנינו.
על שתיקתקת אותנו: בקולות ובדרכות מנסלך פתיחת העולמות
הולמי שלנו ביחד לסגירתו לאור רבי. ובקיר
מלהלים לך שנים רבות ופורות של הדרכה טובים, ובקיר
בקיקר הנאה מהחיים עם מקורביך ואהוביך.
באהבה, קבוצת יוני המורחת

נבי, נכתב מז חיה לרנר